

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 606

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 11 august 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 427 din 9 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (2) și (4), art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală	2-4	Decizia nr. 495 din 23 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	12-14
Decizia nr. 473 din 16 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 86 și pct. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2014 privind instituirea unor măsuri în domeniul educației, cercetării științifice și pentru modificarea unor acte normative	5-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 474 din 16 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I, V și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind evidența persoanelor, actele de identitate ale cetățenilor români, precum și actele de rezidență ale cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European rezidenți în România	7-10	4.408. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind aprobarea fuziunii prin absorbție a unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca de către unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Adventistă „Matca” din localitatea Matca	15
Decizia nr. 487 din 23 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	10-12	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		10. — Normă pentru punerea în aplicare a Sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2015 a societăților din domeniul asigurărilor	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 427**

din 9 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (2) și (4), art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 4 noiembrie 2014, 10 noiembrie 2014 și 28 octombrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 8.437/320/2014, nr. 2.348/89/2014/a3 și nr. 21.391/3/2014/a3, **Judecătoria Târgu Mureș, Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și Curtea de Apel București — Secția a II-a penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 344 alin. (2) și (4), art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Magda Keresztes și Gyula Keresztes, Marian Blembea și, respectiv, Evelin Banev Nikolov în cauze având ca obiect stabilirea vinovăției inculpaților sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de furt calificat și tăinuire, prevăzute la art. 228 alin. (1), art. 229 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) lit. b) și la art. 270 alin. (1) din Codul penal, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prevăzută la art. 290 alin. (1) din Codul penal și, respectiv, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic ilicit de droguri de mare risc, în formele prevăzute la art. 2 și 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri.**

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (2) și (4), art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Magda Keresztes și Gyula Keresztes în Dosarul nr. 8.437/320/2014 al Judecătoriei Târgu Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.165 D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.200 D/2014 și nr. 1.251 D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală și, respectiv, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepții ridicate de Marian Blembea și, respectiv, Evelin Banev Nikolov în dosarele nr. 2.348/89/2014/a3 și nr. 21.391/3/2014/a3 ale Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și, respectiv, ale Curții de Apel București — Secția a II-a penală.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.200 D/2014 și nr. 1.251 D/2014 la Dosarul nr. 1.165 D/2014. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.200 D/2014 și nr. 1.251 D/2014 la Dosarul nr. 1.165 D/2014, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (2) și art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală și de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală și a dispozițiilor art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că procedura prevăzută la art. 345 alin. (1) și art. 344 alin. (2) și (4) din Codul de procedură penală este lipsită de efectivitate și contradictorialitate în privința părții civile și a părții responsabile civilmente, întrucât judecătorul se pronunță numai cu privire la cererile și excepțiile ridicate de inculpat, în timp ce participării la procesul penal anterior arătați nu au acces la acest act de justiție. Se susține că prevederile art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală discriminează partea civilă și partea responsabilă civilmente în raport cu inculpatul, de vreme ce doar acestuia din urmă îi este comunicat rechizitoriul și, după caz, traducerea autorizată a acestuia, pentru a putea formula excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Se observă, totodată, că procedura în fața camerei preliminare, așa cum este reglementată prin art. 344 alin. (2) și (4), art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, are un rol decisiv în ceea ce privește evoluția și soluționarea procesului penal, motiv pentru care aceasta trebuie să asigure egalitatea de arme, care presupune ca fiecare participant la procesul penal să își poată prezenta punctul de vedere în fața instanței penale în condiții care să nu îl dezavantajeze în raport cu ceilalți participanți.**

9. **Judecătoria Târgu Mureș și Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori, în dosarele nr. 1.165 D/2014 și nr. 1.200 D/2014, opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere finalitatea urmărită de legiuitor prin introducerea textelor criticate. Se arată că procedura de cameră preliminară nu presupune o judecată propriu-zisă, în cadrul ei nefiind pusă în discuție temeinicia probelor, ci doar legalitatea administrării acestora, și nefiind dispusă completarea urmăririi penale, în sensul administrării de probe în scopul confirmării în integralitate a stării de fapt indicate în plângere. Se observă că acestea sunt de competența instanței care soluționează fondul cauzei, și nu a**

judecătorului de cameră preliminară. Se susține, de asemenea, că faptul că rechizitoriul se comunică doar inculpatului, conform art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală, nu afectează restul participanților la procesul penal și nu îi pune pe aceștia într-o situație procesuală inferioară față de inculpat. Se arată că, potrivit vechii reglementări, actul de sesizare a instanței era comunicat doar inculpaților aflați în stare de deținere, ca modalitate de asigurare a exercitării dreptului la apărare. Se mai observă că textele criticate nu prejudiciază în niciun fel drepturile inculpatului, în faza procesuală a camerei preliminare, întrucât acesta are acces la dosar atât personal, cât și prin apărător, putând lua cunoștință în orice moment de actele și lucrările din cuprinsul său. Se susține că nu este necesară o corespondență excesivă cu inculpatul în etapa procesuală anterior referită și că o astfel de corespondență ar duce la tergiversarea cauzei.

10. Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, în Dosarul nr. 1.251 D/2014, opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată că dispozițiile art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală nu asigură echilibrul necesar între acuzare și apărare. Se arată că, potrivit prevederilor art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală, procurorul ia cunoștință de cererile și excepțiile formulate de inculpat și poate formula răspuns scris la acestea, însă acest răspuns nu este comunicat inculpatului, iar, la rândul său, instanța poate invoca din oficiu excepții, care vor fi comunicate procurorului, dar nu și inculpatului. Se susține că aceste aspecte contravin normelor constituționale și celor europene invocate de autorul excepției. Instanța arată, totodată, că, dincolo de aspectele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, procedura de cameră preliminară se desfășoară exclusiv între procuror și inculpat, prin intermediul judecătorului de cameră preliminară, cu ignorarea totală a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente, ceea ce constituie „viciul fundamental” al reglementării acesteia.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

12. **Guvernul** arată că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă, întrucât, prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 344 alin. (2) și (4), art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 344 alin. (2) și (4): „(2) *Copia certificată a rechizitoriului și, după caz, traducerea autorizată a acestuia se comunică inculpatului la locul de deținere ori, după caz, la adresa unde locuiește sau la adresa la care a solicitat comunicarea actelor de procedură, aducându-i-se totodată la cunoștință obiectul procedurii în camera preliminară, dreptul de a-și angaja un apărător și termenul în care, de la data comunicării, poate*

formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Termenul este stabilit de către judecătorul de cameră preliminară, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, dar nu poate fi mai scurt de 20 de zile. [...]

(4) *La expirarea termenelor prevăzute la alin. (2) și (3), judecătorul de cameră preliminară comunică cererile și excepțiile formulate de către inculpat ori excepțiile ridicate din oficiu parchetului, care poate răspunde în scris, în termen de 10 zile de la comunicare.”;*

— Art. 345 alin. (1): „*Dacă s-au formulat cereri și excepții ori a ridicat din oficiu excepții, judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra acestora, prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea procurorului și a inculpatului, la expirarea termenului prevăzut la art. 344 alin. (4).”;*

— Art. 346 alin. (1): „*Judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea procurorului și a inculpatului. Încheierea se comunică de îndată procurorului și inculpatului.”;*

— Art. 347 alin. (1): „*(1) În termen de 3 zile de la comunicarea încheierii prevăzute la art. 346 alin. (1), procurorul și inculpatul pot face contestație cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, precum și împotriva soluțiilor prevăzute la art. 346 alin. (3)—(5).”*

16. Se susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 cu privire la accesul liber la justiție și art. 24 referitor la dreptul la apărare, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 776 din 18 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 19 februarie 2015 și Decizia nr. 780 din 18 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 13 februarie 2015, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată.

18. Astfel, prin Decizia nr. 776 din 18 decembrie 2014, paragraful 15, Curtea a reținut că, potrivit textului criticat, copia certificată a rechizitoriului și, după caz, traducerea autorizată a acestuia se comunică inculpatului la locul de deținere ori, după caz, la adresa unde locuiește sau la adresa la care a solicitat comunicarea actelor de procedură. Potrivit aceleiași norme, inculpatului i se aduce, totodată, la cunoștință obiectul procedurii în camera preliminară, dreptul de a-și angaja un apărător și termenul în care, de la data comunicării, poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea a constatat că rechizitoriul reprezintă actul de sesizare a instanței de judecată, acesta limitându-se la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală, potrivit art. 328 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală. Întrucât prin rechizitoriu se formulează o acuzație în materie penală, acesta se comunică persoanei astfel acuzate.

19. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că, din perspectiva exigențelor dreptului la un proces echitabil, este suficient să li se asigure părților posibilitatea participării în această etapă procesuală, judecătorul putând decide asupra finalizării procedurii în camera preliminară și fără participarea părților atât timp cât acestea au fost legal citate. Curtea a mai reținut că, potrivit art. 32 din Codul de procedură penală, pe lângă inculpat, partea civilă și partea responsabilă civilmente sunt părți în procesul penal. În ceea ce privește partea responsabilă civilmente, Curtea a constatat că, deși nu se identifică, din reglementarea obligațiilor care îi incumbă părții responsabile civilmente reiese că aceasta împreună cu inculpatul formează un grup procesual obligat la repararea prejudiciului cauzat prin

infracțiune. Astfel, partea responsabilă civilmente are interesul înlăturării condițiilor care ar atrage răspunderea sa civilă.

20. Mai mult decât atât, Curtea a reținut că, potrivit art. 85 alin. (1) și art. 87 alin. (1) din Codul de procedură penală, atât partea civilă, cât și partea responsabilă civilmente se bucură de drepturile prevăzute la art. 81 din același cod, dintre care Curtea reține dreptul acestora de a propune administrarea de probe de către organele judiciare, de a ridica excepții și de a pune concluzii, de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale a cauzei și de a consulta dosarul, în condițiile legii.

21. Din această perspectivă, Curtea a apreciat că părții civile și celei civilmente responsabile nu le este străin interesul pentru soluționarea laturii penale a procesului, în condițiile în care de stabilirea existenței faptei penale și a vinovăției inculpatului judecat în cauză depinde și soluționarea laturii civile a procesului. Mai mult, cu același prilej, Curtea a reținut că partea civilă, partea civilmente responsabilă și inculpatul au aceeași calitate, de părți, și, prin urmare, se află în aceeași situație.

22. Curtea a observat, de asemenea, ca fiind stabilit deja faptul că prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale trebuie respectate de legiuitor și atunci când reglementează în domeniul procedurilor penale care nu țin de rezolvarea cauzei pe fond, inclusiv în ceea ce privește procedura camerei preliminare. Astfel, Curtea a apreciat că, din perspectiva principiului contradictorialității, atât părții civile, cât și părții civilmente responsabile trebuie să li se ofere aceleași drepturi ca și inculpatului.

23. Având în vedere cele anterior arătate, Curtea constată că, odată citate, partea civilă și partea responsabilă civilmente iau cunoștință despre desfășurarea procedurii în fața judecătorului de cameră preliminară și au dreptul să consulte toate documentele existente în dosarul cauzei, inclusiv rechizitoriul, fiindu-le asigurate, în acest fel, toate drepturile și garanțiile procesuale pe care dreptul la un proces echitabil le presupune în faza procesuală analizată.

24. Așa fiind, prin Decizia nr. 776 din 18 decembrie 2014, Curtea a constatat că împrejurarea potrivit căreia numai inculpatului i se comunică o copie certificată a rechizitoriului și, după caz, traducerea autorizată a acestuia nu echivalează cu afectarea dreptului la un proces echitabil ori cu înfrângerea egalității cetățenilor în fața legii, deoarece este firesc ca actul de inculpare să fie comunicat doar persoanei vizate. De altfel,

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Magda Keresztes și Gyula Keresztes în Dosarul nr. 8.437/320/2014 al Judecătoriei Târgu Mureș și constată că dispozițiile art. 344 alin. (2) și art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Magda Keresztes, Gyula Keresztes, Marian Blembea și Evelin Banev Nikolov în dosarele nr. 8.437/320/2014, nr. 2.348/89/2014/a3 și nr. 21.391/3/2014/a3 ale Judecătoriei Târgu Mureș, Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și, respectiv, Curții de Apel București — Secția a II-a penală și a dispozițiilor art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, excepție ridicată de Magda Keresztes, Gyula Keresztes și Marian Blembea în dosarele nr. 8.437/320/2014 și nr. 2.348/89/2014/a3 ale Judecătoriei Târgu Mureș și Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Târgu Mureș, Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

Curtea a reținut că art. 6 paragraful 3 lit. a) din Convenție obligă statele să respecte dreptul oricărui acuzat, indiferent că este privat sau nu de libertate, să fie informat în cel mai scurt timp asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa.

25. Având în vedere aceste rațiuni, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală.

26. Prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, reținând că acestea reglementează contestația cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor în procedura camerei preliminare, precum și împotriva soluțiilor prevăzute de art. 346 alin. (3) și (5) din același cod. Curtea a constatat că dispozițiile criticate nu impiețează asupra drepturilor procesuale ale procurorului și inculpatului, motiv pentru care excepția apare ca fiind neîntemeiată.

27. Curtea reține că, prin aceeași Decizie nr. 641 din 11 noiembrie 2014, mai sus referită, a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală, precum și faptul că soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) și în art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, este neconstituțională.

28. Potrivit prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Întrucât încheierile de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate au fost pronunțate pe datele de 4 noiembrie 2014, 10 noiembrie 2014 și 28 octombrie 2014, iar constatarea neconstituționalității textului criticat a intervenit, prin pronunțarea și publicarea Deciziei nr. 641 din 11 noiembrie 2014, după datele încheierilor anterior referite, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală să fie respinsă ca devenită inadmisibilă (a se vedea Decizia nr. 531 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 12 februarie 2014).

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 473

din 16 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 86 și pct. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2014 privind instituirea unor măsuri în domeniul educației, cercetării științifice și pentru modificarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 86 și pct. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2014 privind instituirea unor măsuri în domeniul educației, cercetării științifice și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Maricica Grădinaru în Dosarul nr. 4.006/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 334D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Prim-magistratul-asistent referă că partea Casa Națională de Pensii Publice a depus la dosarul cauzei concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 491D/2015, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Lizeta Lohan în Dosarul nr. 3.939/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Prim-magistratul-asistent referă că partea Casa Națională de Pensii Publice a depus la dosarul cauzei concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

5. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în cele două dosare, președintele pune în discuție, din oficiu, problema conexării lor. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a cauzelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 491D/2015 la Dosarul nr. 334D/2015, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 18 februarie 2015 și, respectiv, 10 martie 2015, pronunțate în Dosarul nr. 4.006/40/2014 și, respectiv, nr. 3.939/40/2014, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 86 și pct. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2014 privind instituirea unor măsuri în domeniul educației, cercetării științifice și pentru modificarea unor acte normative**, excepție ridicată de Maricica Grădinaru și, respectiv, Lohan Lizeta în cadrul contestațiilor formulate împotriva deciziei de respingere a pensiei pentru limită de vârstă.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, identică în cele două cauze, se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece discriminează cadrele didactice, care sunt obligate să muncească și după vârsta legală de pensionare, chiar dacă nu doresc acest lucru, până la finalul anului școlar respectiv, în timp ce în orice alt domeniu de activitate drepturile de pensie se pot obține imediat după împlinirea vârstei de pensionare. Se susține, de asemenea, că prin întârzierea momentului pensionării efective până la sfârșitul anului școlar „cadru didactic este practic forțat să muncească împotriva voinței sale”.

9. **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Arată că din expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2014 nu rezultă care este urgența în adoptarea acestui act normativ în condițiile în care la data publicării actului în Monitorul Oficial al României, Partea I, deja activitatea efectivă de predare încetase în condițiile în care cursurile s-au încheiat la data de 20 iunie 2014 conform art. 2 din Ordinul ministerului educației naționale nr. 3.818/2013 privind structura anului școlar 2013—2014. Arată, totodată, că prevederile criticate pot fi considerate discriminatorii în raport cu prevederile art. 16 din Constituție în condițiile în care personalul didactic de predare nu ar putea beneficia de drepturi de pensie la data împlinirii condițiilor privind vârsta standard de pensionare în comparație cu toate celelalte categorii sociale ce au dreptul, conform Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, să solicite acordarea acestui drept la data împlinirii vârstei stabilite de lege și, respectiv, în comparație cu personalul didactic de control și îndrumare care, potrivit art. 284 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, pentru motive temeinice poate solicita pensionarea și în timpul anului școlar, cu aprobarea consiliului de administrație al unității de învățământ, respectiv al inspectoratului școlar.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și

Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** a transmis punctele sale de vedere prin adresele nr. 2.985 din 1 aprilie 2015 și nr. 3.961 din 18 mai 2015, înregistrate la Curtea Constituțională cu nr. 2.118 din 6 aprilie 2015, respectiv nr. 3.006 din 21 mai 2015, prin care apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Arată că dispozițiile legale criticate stabilesc una dintre condițiile speciale de înscriere la pensie a unei categorii de titulari ai dreptului la pensie aflate într-o situație specială, respectiv înscrierea la pensie a cadrelor didactice numai la terminarea anului școlar. În acest sens, în jurisprudența Curții Constituționale (deciziile nr. 352/2005 și nr. 652/2007) s-a stabilit că regula generală referitoare la pensionarea cadrelor didactice numai la terminarea anului școlar este justificată și cerută de interesul general legat de asigurarea continuității, fără perturbări, a procesului instructiv-educational. În plus, principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă unor situații egale trebuie să le corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Încălcarea principiului egalității și nediscriminării are loc atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, ipoteză ce nu corespunde situației prezentate în cauză.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 86 și pct. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2014 privind instituirea unor măsuri în domeniul educației, cercetării științifice și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014, având următorul cuprins:

„**Art. I.** — *Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

[...]

86. La articolul 284, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2) *Personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control se pensionează pentru limită de vârstă, anticipat și anticipat parțial, la data încheierii anului școlar în care împlinește vârsta standard de pensionare sau, după caz, în situația pensiei anticipate și anticipate parțială, vârsta standard redusă cu cel mult 5 ani.»*

87. La articolului 284, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (21), cu următorul cuprins:

«(21) *Prin derogare de la art. 56 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul personalului didactic care se pensionează în condițiile alin. (2), contractul individual de muncă*

încetează de drept la data comunicării deciziei de admitere a cererii de pensionare.»»

15. În opinia autorilor excepției, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, cu raportare la art. 14 și art. 4 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de această convenție trebuie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională ori socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație și, respectiv, potrivit cărora nimeni nu poate fi constrâns să execute o muncă forțată ori obligatorie.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat, în jurisprudența sa, asupra unei soluții legislative similare, cuprinsă în art. 127 alin. (1) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997. Cu acel prilej, Curtea a reținut că tratamentul juridic diferențiat în materia pensionării cadrelor didactice „este instituit de legiuitor în considerarea situației diferite în care se află personalul didactic față de alte categorii de persoane îndreptățite la pensia pentru limită de vârstă. Este evident că încetarea activității unui cadru didactic în timpul anului școlar sau universitar ar provoca, contrar interesului general, perturbări în buna desfășurare a procesului instructiv-educativ.” În continuare, față de jurisprudența sa constantă în care a statuat că „instituirea unui tratament juridic diferențiat pentru persoanele care se află, în mod obiectiv, în situații diferite nu reprezintă un privilegiu sau o discriminare contrară principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice”, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu încalcă principiul egalității în drepturi. De asemenea, „Având în vedere aceleași rațiuni ale textului de lege criticat, ce țin de necesitatea ocrotirii unui interes general”, Curtea a constatat că acesta „este în deplin acord atât cu limitele constituționale impuse legiuitorului cu privire la posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți, cât și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în care s-a statuat că o astfel de restrângere trebuie să urmărească un scop legitim și să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit, fără ca prin aceasta să se aducă atingere însăși substanței dreptului” (a se vedea Decizia nr. 352 din 28 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 24 august 2005).

17. Tot astfel, prin Decizia nr. 652 din 28 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 27 august 2007, Curtea a reținut că aceleași dispoziții legale „nu impun munca forțată, ci stabilesc una dintre condițiile speciale de înscriere la pensie a unei categorii de titulari ai dreptului la pensie aflate într-o situație specială, respectiv înscrierea la pensie a cadrelor didactice numai la terminarea anului școlar. Stabilirea unor condiții sau criterii speciale pentru acordarea drepturilor de asigurări sociale, în considerarea situației deosebite în care se află anumite categorii de beneficiari, fără a aduce atingere dreptului însuși, intră în competența exclusivă a legiuitorului, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție.”

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele enunțate de Curtea Constituțională în precedent se mențin, fundamentând soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maricica Grădinaru și, respectiv, Lizeta Lohan în dosarele nr. 4.006/40/2014 și, respectiv, nr. 3.939/40/2014 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. I pct. 86 și pct. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2014 privind instituirea unor măsuri în domeniul educației, cercetării științifice și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 474

din 16 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I, V și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind evidența persoanelor, actele de identitate ale cetățenilor români, precum și actele de rezidență ale cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European rezidenți în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I, V și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind evidența persoanelor, actele de identitate ale cetățenilor români, precum și actele de rezidență ale cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European rezidenți în România, excepție ridicată de Daniel Doandș în Dosarul nr. 4.133/95/2014 al Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 123D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 9 iunie 2015, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea formulată de autorul excepției prin care a solicitat amânarea pronunțării în vederea depunerii de concluzii scrise, în temeiul dispozițiilor art. 57 din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 16 iunie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 15 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.133/95/2014, **Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I, V și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind evidența persoanelor, actele de identitate ale cetățenilor români, precum și actele de rezidență ale cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European rezidenți în România, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 235/2013.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Daniel Doandș în cadrul soluționării unei cauze de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii prin care acesta solicită „fie menținerea cărții de identitate actuale, fie emiterea unei cărți de identitate care să nu conțină mediu de stocare electronic”.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că, potrivit Legii nr. 235/2013 care modifică Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012, cetățenii români pot opta pentru: cartea de identitate simplă (care va conține suportul de memorie — cip — de identificare pentru cardul de sănătate) și cartea electronică de identitate în două variante, și anume cu două elemente biometrice (imagine facială și impresiuni papilare a două degete), respectiv cu un singur element (imaginea facială). Deși art. 16 alin. (3) din Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 82/2012 legiferează un „drept de opțiune” între o carte de identitate (simplă) și una electronică, „faptic această opțiune rămâne doar la nivel normativ-declarativ, fără nicio garanție reală la care este obligat statul, prin instituțiile sale în condițiile prevederilor constituționale exprese conținute în art. 29 [...], precum și în art. 26 alin. (1) [...]”.

5. Astfel, susține autorul excepției, cartea „simplă” de identitate „va conține obligatoriu un mediu de stocare electronic (cip) pentru cardul de sănătate”, ceea ce îi afectează integral identitatea, fiind contrar „convingerilor sale intime”. Față de dispozițiile constituționale care apără și garantează libertatea de gândire și de conștiință, în acord cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, dar și cu art. 18 din Pactul internațional cu privire la drepturi civile și politice, susține că acest drept include dreptul de a avea sau a adopta o religie sau o convingere la alegerea sa. Legiferarea specială a protecției libertății de conștiință este deplin justificată de importanța deosebită a acesteia pentru existența persoanei. În acord cu acest principiu al protecției speciale a libertății de conștiință, deja la nivel european, Marea Britanie a renunțat la documentele de identitate electronice, iar Consiliul Constituțional din Franța a pronunțat Decizia nr. 652 din 22 martie 2012 privind neconstituționalitatea Legii referitoare la actele electronice de identitate. În Finlanda, „introducerea cardurilor electronice de identitate este considerată un eșec din moment ce numai 300.000 de cetățeni din 5 milioane vizați au optat pentru un astfel de card, în Suedia, situația este similară, numai 100.000 de cetățeni (1%) utilizau un astfel de card în iunie 2012, iar Bulgaria, Cipru, Cehia, Danemarca, Irlanda, Lituania nu au carduri electronice de identitate pentru populație și nici nu există planuri privind introducerea lor conform unui studiu al ENISA”. Autorul excepției mai arată că, încă din anul 2004, raportorul Parlamentului European Ole Sorensen a atras atenția că biometria și documentele electronice reprezintă un pas către stocarea centralizată și sistematică a datelor cu caracter personal, ceea ce ar echivala cu „utilizarea unui baros pentru a sparge o nucă” și a evidențiat faptul că o astfel de bază de date ar afecta protecția drepturilor cetățenești, în special dreptul la viața privată. În România, societatea civilă este cvasiunanim împotriva actelor de identitate electronice. Un număr de 46 de organizații nonguvernamentale au sesizat Guvernul României în legătură cu această problemă, prin memoriul la proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2012. Mai susține că buletinul care conține un „mediu de stocare” pentru viitorul card de sănătate încalcă libertatea de conștiință, iar Legea nr. 235/2013 încalcă dreptul la exercitarea cetățeniei și restrânge exercițiul drepturilor și libertăților fundamentale.

6. Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale referitoare la libertatea de gândire, conștiință și religie.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră, în esență, că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 26 și nici celor privind cetățenia din Constituție, deoarece actul de identitate electronic trebuie limitat strict la un proces de verificare, făcând dovada datelor de stare civilă și de identificare în anumite sisteme informatice de către persoanele autorizate. Referitor la încălcarea art. 29 din Constituție, consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin acestei norme constituționale, iar, cu privire la celelalte texte din Constituție invocate, apreciază că acestea nu au incidență în cauza de față.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, concluziile scrise și înscrisurile depuse la dosar de autorul excepției, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în dispozitivul încheierii de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. I, V și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind evidența persoanelor, actele de identitate ale cetățenilor români, precum și actele de rezidență ale cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European rezidenți în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 18 decembrie 2012, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 235/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 19 iulie 2013.

Art. I modifică și completează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 12 octombrie 2011. Potrivit art. 16 din aceasta, în forma modificată prin Legea nr. 235/2013, „(1) Cartea de identitate se eliberează:

a) cu valabilitate de 4 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani;

b) cu valabilitate de 7 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 18 și 25 de ani;

c) cu valabilitate de 10 ani, după împlinirea vârstei de 25 de ani;

d) cu valabilitate nelimitată, după împlinirea vârstei de 55 de ani.

(2) De la data punerii în circulație a cărții electronice de identitate, cartea de identitate și cartea electronică de identitate se eliberează:

a) cu valabilitate de 4 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani;

b) cu valabilitate de 10 ani, după împlinirea vârstei de 18 ani, cu excepția cărții electronice de identitate prevăzute la art. 17 alin. (6) lit. a), care se eliberează cu termen de valabilitate de 5 ani.

(3) De la data punerii în circulație a cărții electronice de identitate, cetățenii români pot opta pentru eliberarea:

a) unei cărți de identitate;

b) unei cărți electronice de identitate, în una dintre variantele prevăzute la art. 17 alin. (6).”

Art. V modifică și completează Ordonanța Guvernului nr. 69/2002 privind regimul juridic al cărții electronice de identitate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 15 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, titlul acestei Ordonanțe a Guvernului va avea următorul cuprins: „Ordonanță privind unele măsuri pentru operaționalizarea sistemului informatic de emitere și punere în circulație a documentelor electronice de identitate și rezidență”, iar art. 1 alin. (1) prevede următoarele: „Până la data de 31 martie 2014 se va realiza o platformă-pilot pentru constituirea sistemului informatic de emitere a cărții electronice de identitate și punerea în circulație a cărții electronice de identitate și a cărții electronice de rezidență.”

Art. X are următorul cuprins: „(1) Până la asigurarea suportului tehnic necesar pentru eliberarea cărții electronice de identitate și a cărții electronice de rezidență, cărțile de identitate, cărțile de rezidență și cărțile de alegător se produc și se eliberează potrivit dispozițiilor aplicabile până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) De la data asigurării suportului tehnic necesar pentru eliberarea cărții electronice de identitate și a cărții electronice de rezidență, autoritățile competente eliberează cărțile de identitate, cărțile de alegător și cărțile de rezidență, numai în formatul realizat potrivit Ordonanței Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență.

(3) Cărțile de identitate provizorii și cărțile de alegător se produc și se eliberează potrivit dispozițiilor aplicabile actelor de identitate.

(4) Mențiunile care se înscriu în cărțile de identitate și în cărțile de identitate provizorii se realizează potrivit dispozițiilor aplicabile actelor de identitate care le conțin.

(5) Datele biometrice pentru cartea electronică de identitate se colectează după cum urmează:

a) la sediile serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor pentru cartea electronică de identitate care conține, ca dată biometrică, numai imaginea facială;

b) la sediile serviciilor publice comunitare de evidență și eliberare a pașapoartelor simple, cu echipamentele din dotarea acestora, pentru cartea electronică de identitate care conține ca date biometrice atât imaginea facială, cât și imaginile impresiunilor papilare, până la asigurarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor cu echipamentele și produsele software necesare preluării imaginilor impresiunilor papilare.

(6) Datele biometrice pentru cartea electronică de rezidență se colectează de către Inspectoratul General pentru Imigrări, cu echipamentele utilizate la pașapoartele electronice și la permisele de ședere pentru cetățenii străini.

(7) Datele pentru cartea de identitate și datele biometrice pentru cartea electronică de identitate se colectează, pentru cetățenii români aflați în străinătate, de către Ministerul Afacerilor Externe, cu echipamentele utilizate la pașapoartele electronice, aflate în dotarea sa și a misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare.”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 5 alin. (2) potrivit căruia „Cetățenia română nu poate fi retrasă aceluia care a dobândit-o prin naștere”, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 23 privind libertatea individuală, art. 26 privind viața intimă, familială și privată, art. 29 privind libertatea conștiinței, art. 36 alin. (1) privind dreptul la vot, art. 37 privind dreptul de a fi ales, art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, art. 46 privind dreptul la moștenire, art. 48 privind familia, art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap, art. 51 privind dreptul de petiționare și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, așa cum se menționează în Expunerea de motive, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012 a fost adoptată „în baza necesității alinierii la inițiativele europene în materia evidenței persoanelor și a e-serviciilor, respectiv preocupările de interconectare a sistemelor referitoare la identitatea electronică, pentru crearea premiselor necesare introducerii și compatibilizării soluțiilor de e-administrație, în concordanță cu obiectivele care se subscriu proiectului european la scară largă, STORK (Secure idenTity acrOss boRders linKed), care își propune să implementeze recunoașterea la scară europeană a

identității electronice, ceea ce va permite întreprinderilor, cetățenilor și funcționarilor din administrațiile publice să își utilizeze, în oricare dintre statele membre, identitatea electronică atribuită la nivel național; [...] ținând cont de obligațiile asumate de către România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, sub sancțiunea declanșării procedurii privind neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de introducere în cursul anului 2012 a elementelor biometrice de identificare în permisele de mic trafic de frontieră.”

14. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012 modifică și completează, printre altele, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, prevăzând la art. 16 alin. (3) din aceasta, în forma modificată prin Legea nr. 235/2013, că, „De la data punerii în circulație a cărții electronice de identitate”, cetățenii români pot opta pentru eliberarea unei cărți de identitate sau a unei cărți electronice de identitate, în una dintre variantele prevăzute la art. 17 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005).

15. Însă, deși Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012 a intrat în vigoare la data de 12 decembrie 2012, iar Legea nr. 235/2013, de aprobare a acesteia, cu modificări și completări, a intrat în vigoare la data de 22 iulie 2013, așa cum prevede art. X din ordonanța de urgență, care instituie dispoziții tranzitorii, până la asigurarea suportului tehnic necesar pentru eliberarea cărții electronice de identitate și a cărții electronice de rezidență, cărțile de identitate, cărțile de rezidență și cărțile de alegător se produc și se eliberează potrivit dispozițiilor aplicabile până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2012. Totodată, art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012 introduce art. 41¹ în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 2 noiembrie 2011, potrivit căruia, „De la data stabilită prin hotărâre a Guvernului pentru punerea în circulație a cărții electronice de identitate”, cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora pot solicita eliberarea unei cărți de rezidență sau a unei cărți electronice de rezidență.

16. Prin urmare, Curtea constată că, așa cum reiese din prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 235/2013, data punerii în circulație a cărții electronice de identitate se va stabili prin hotărâre a Guvernului, după asigurarea suportului tehnic necesar pentru eliberarea cărții electronice de identitate și a cărții electronice de rezidență. Astfel, până la data punerii în circulație a cărții electronice de identitate, ultraactivează prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, în forma anterioară modificărilor și completărilor aduse acesteia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012.

17. Curtea reține că litigiul în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate îl reprezintă acțiunea în contencios administrativ, având ca obiect obligația de a face, prin care reclamantul — autor al excepției de neconstituționalitate a arătat că la data de 7 august 2014 îi expira valabilitatea cărții de identitate și că nu dorește ca noua carte de identitate să-i fie eliberată în format electronic așa cum prevăd dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2012. În acest scop a solicitat suspendarea procedurii de emitere a cărții de identitate și menținerea valabilității celei care expiră.

18. Având în vedere acestea și ținând cont de critica autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia dispozițiile de lege criticate care introduc obligativitatea emiterii cărților de identitate și a cărților electronice de identitate în forma reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012 sunt neconstituționale, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate nu se aplică în litigiul în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, având în vedere dispozițiile tranzitorii ale art. X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012, precum și faptul că nu au fost puse încă în circulație cărțile electronice de identitate. Astfel, dispozițiile de lege referitoare la cărțile electronice de identitate se vor aplica „la

data asigurării suportului tehnic necesar pentru eliberarea lor”, dată ce urmează a fi stabilită prin hotărâre a Guvernului. De altfel, și instanța judecătorească ce a soluționat acțiunea formulată a reținut că la acest moment nu există opțiunea eliberării unei cărți electronice de identitate, deoarece nu există tehnica necesară.

19. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu au incidență în cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate și, în consecință, în temeiul art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a acestora urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I, V și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind evidența persoanelor, actele de identitate ale cetățenilor români, precum și actele de rezidență ale cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European rezidenți în România, excepție ridicată de Daniel Doandș în Dosarul nr. 4.133/95/2014 al Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 487

din 23 iunie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

ridicată de Floare-Elena Pop în Dosarul nr. 29.133/3/2013 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă personal autoarea excepției de neconstituționalitate. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită Curții să aibă în vedere notele scrise depuse la dosarul cauzei și să admită excepția de neconstituționalitate, având în vedere conjunctura economică actuală a țării și să i se dea, astfel, posibilitatea recalculării pensiei cu indicele de corecție prevăzut la art. 170 din Legea nr. 263/2010, în conformitate cu veniturile sale sau în quantum egal cu 1,17 (egal cu cel al persoanelor al căror drept la pensie s-a născut până la data de 23 ianuarie 2013). În acest context, prezintă anumite aspecte din activitatea desfășurată în perioada anterioară pensionării. În final, solicită

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție

admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel încât să-i fie majorată pensia cu 200 lei brut.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 698 din 27 noiembrie 2014 și Decizia nr. 104 din 3 martie 2015.

5. Președintele Curții, în temeiul art. 216 alin. (2) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, acordă cuvântul, în replică, autoarei excepției de neconstituționalitate, care arată faptul că nu se regăsește în ipoteza deciziilor menționate de reprezentantul Ministerului Public.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 4 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 29.133/3/2013, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, excepție ridicată de Floare-Elena Pop într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la o decizie de pensionare.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 sunt neconstituționale, deoarece, prin stabilirea indicelui de corecție la valoarea de 1,06 pentru anul 2013, fără a mai fi necesară aplicarea formulei de calcul la care face trimitere art. 170 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, este privată, în fapt, de dreptul la un calcul corect și just al pensiei. Astfel, apreciază că se creează o inegalitate între aceasta și persoanele pensionate ulterior aplicării prevederilor ordonanței de urgență.

8. De asemenea, arată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 nu prevăd posibilitatea ca, începând cu anul 2014, să poată beneficia de o recalculare a pensiei în baza unui indice de corecție stabilit conform art. 170 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 și, astfel, consideră că este lipsită de dreptul la o pensie corectă stabilită în baza legii pentru a-și putea asigura un nivel de trai decent, în conformitate cu art. 47 din Constituție. În acest context, arată că înțelege să critice modul în care au fost adoptate de către legiuitor prevederile legale criticate, din perspectiva egalității în drepturi, acestea conducând în mod definitiv și vădit abuziv, fără posibilitatea ulterioară de remediere, la micșorarea *sine die* a dreptului la pensie, pe fondul unui deficit bugetar. Or, deficitul bugetar invocat de legiuitor, care a stat la baza emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013, se caracterizează în mod evident printr-un caracter vremelnic, excepțional, care nu poate dura *sine die*, fapt dovedit în prezent de informațiile publice în sensul creșterii economice a țării.

9. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** arată că prin reglementarea aplicării unui indice de corecție diferit persoanelor pensionate ulterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013, față de cel aplicabil persoanelor pensionate anterior acestei date, rezultat din aplicarea formulei de calcul prevăzute la art. 170 din Legea nr. 263/2010, s-a stabilit modalitatea în care urmează a se executa obligația financiară față de persoane care se află în altă situație juridică față de cele ale căror drepturi de pensie s-au deschis după data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, nefiind încălcate prevederile constituționale invocate.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2013, aprobată prin Legea nr. 3/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 14 februarie 2013, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*În anul 2013, indicele de corecție care se aplică punctajului mediu anual determinat conform prevederilor art. 95 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, este 1,06.*”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 47 referitor la nivelul de trai.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 au mai format obiectul excepției de neconstituționalitate în raport cu prevederile art. 16 din Constituție, sens în care se reține Decizia nr. 104 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 4 mai 2015, și Decizia nr. 698 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 21 ianuarie 2015.

16. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut că, deși art. 170 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, instituie o formulă unică de calcul al indicelui de corecție (raportul dintre 43,3% din câștigul salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie în vigoare la data înscrierii la pensie), cei doi termeni ai acestei formule — și anume câștigul salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie — variază de la an la an. Astfel, legiuitorul a instituit, prin art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, pentru anul 2013, o cifră fixă de 1,06 ce urma să se aplice tuturor persoanelor pensionate în anul 2013.

17. Așadar, situația diferită în care se află cele două categorii de pensionari, menționate de autoarea excepției de neconstituționalitate, se datorează intervențiilor legislative din materie, ceea ce nu poate conduce la neconstituționalitatea prevederilor criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, din perspectiva egalității în drepturi (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 698 din 27 noiembrie 2014, precitată, paragrafele 22 și 26).

18. De altfel, Curtea a constatat că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegiu și discriminări, așa

cum s-a reținut în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, de exemplu, prin Decizia nr. 870 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 14 august 2008.

19. Referitor la susținerea potrivit căreia dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 nu prevăd posibilitatea ca, începând cu anul 2014, să poată beneficia de o recalculare a pensiei în baza unui indice de corecție stabilit conform art. 170 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, considerând că este lipsită de dreptul la o pensie corectă stabilită în baza legii pentru a-și putea asigura un nivel trai decent, în conformitate cu art. 47 din Constituție, Curtea observă că acesta

are în vedere o modificare și o completare legislativă. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului de constituționalitate. De altfel, în temeiul art. 61 din Constituție, „Parlamentul este [...] *unica autoritate legiuitoare a țării*”, astfel încât modificarea, completarea ori abrogarea normelor juridice constituie atribuții exclusive ale acestuia, sens în care Parlamentul sau Guvernul, pe calea delegării legislative, poate adopta prevederi legale în sensul dorit de autoarea excepției de neconstituționalitate.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Floare-Elena Pop în Dosarul nr. 29.133/3/2013 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 495

din 23 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție

ridicată de Ion Dan Cojocaru în Dosarul nr. 7.654/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 255D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, avocat Marcel Aurel Dobre, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Se constată lipsa celeilalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus la dosarul cauzei concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată, sens în care susține că Guvernul în preambulul ordonanței de urgență criticate nu justifică nici urgența și nici existența unei situații extraordinare de a reforma sistemul de control financiar al statului, invocându-se numai măsuri de

oportunitate. De asemenea arată că reglementarea intervine într-o materie a instituțiilor fundamentale ale statului, aspect interzis de Constituție, îngrădește dreptul la muncă al funcționarilor Gărzii Financiare eliberați din funcție ca urmare a reorganizării, creează discriminări între diferitele categorii de funcționari și nu instituie măsuri de protecție a celor nepreluați în noua structură înființată.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Sentința civilă nr. 2.331 din 10 septembrie 2014, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 19 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 7.654/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative**, excepție ridicată de Ion Dan Cojocaru într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită anularea ordinului privind eliberarea din funcție, emis de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, numirea într-o funcție publică similară și plata unor despăgubiri.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (6), întrucât ordonanțele de urgență nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile și libertățile fundamentale, or, desființarea unei instituții publice de o deosebită importanță cum este cea a Gărzii Financiare, prin eliberarea din funcție a tuturor funcționarilor publici, este de natură să îngrădească dreptul la muncă, astfel cum acesta este prevăzut de art. 41 din Constituție, context în care apreciază că este, în egală măsură, încălcat și dreptul la protecție socială. De asemenea consideră că sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât prin actul normativ criticat numai funcționarii publici din Garda Financiară au fost eliberați din funcție, în timp ce alți funcționari (spre exemplu personalul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, respectiv al Autorității Naționale a Vămirilor) au fost preluați de noua structură înființată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013. Menționând jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a statuat că existența drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție nu este doar declarativă și iluzorie, ci efectivă, astfel încât dreptului de acces la funcțiile publice trebuie să i se aplice același regim, arată că dispozițiile ordonanței de urgență criticate aduc atingere substanței acestui drept.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** și-a exprimat punctul de vedere în sensul constituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile părții prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 24 octombrie 2014, cu modificările ulterioare.

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 privind dreptul la muncă și la protecție socială și art. 115 alin. (6) privind limitele delegării legislative în materia ordonanțelor de urgență ale Guvernului. De asemenea sunt menționate dispozițiile art. 7 și art. 21 pct. 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale, culturale, sub aspectul dreptului la muncă, și Directiva 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 303/16 din 2 decembrie 2000.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care este Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, sau Decizia nr. 457 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 15 decembrie 2014, prin care Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

16. Astfel, din analiza preambulului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013, Curtea a reținut că scopul măsurii criticate îl reprezintă îmbunătățirea cadrului organizatoric al structurilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, gestionarea eficientă a resurselor financiare alocate, distribuirea eficientă a personalului între diferitele activități ale administrației fiscale, precum și între unitățile de la nivel teritorial, crearea unui nivel regional în scopul îmbunătățirii planificării și controlului, reducerii costului colectării, al sporirii colectării veniturilor, precum și crearea unei noi structuri antifraudă. Așa fiind, Curtea a apreciat că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, în cauză fiind o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public.

17. Referitor la criticile de neconstituționalitate în raport cu dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, Curtea a constatat că acestea sunt neîntemeiate, deoarece ordonanța de urgență prevede desființarea Gărzii Financiare, instituție publică de control care se afla în subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, însă această instituție nu poate fi încadrată în categoria instituțiilor fundamentale, întrucât, potrivit legii, și-a desfășurat activitatea în subordinea unui organ de specialitate al administrației publice centrale, iar nu în subordinea Guvernului sau a unui minister, așa cum prevăd dispozițiile art. 116—117 din Constituție, și nici nu a constituit o autoritate administrativă

autonomă. În acest context, Curtea a apreciat că măsurile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 nu sunt de natură a încălca art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât, pe de o parte, deși vizează structura organizatorică a unor instituții fundamentale ale statului, nu afectează nici capacitatea administrativă și nici funcționarea acestora, iar, pe de altă parte, în ceea ce privește Garda Financiară, deși actul normativ prevede desființarea acestei instituții, cu consecința directă a afectării regimului său juridic, aceasta nu reprezintă o instituție fundamentală a statului, care să cadă sub incidența protecției prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție.

18. În ceea ce privește neafectarea prin ordonanță de urgență a drepturilor, libertăților și îndatoririlor prevăzute de Constituție, interdicție stabilită ca atare de dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (6), Curtea a apreciat că incidența acestora este subsecventă în acest caz stabilirii unor drepturi, libertăți sau îndatoriri fundamentale al căror exercițiu ori existență să fi suferit o restrângere sau o vătămare. În cauza supusă controlului de constituționalitate, drepturile pretins a fi încălcate sunt cele referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor — art. 16, respectiv cele privind munca și protecția socială a muncii — art. 41 din Legea fundamentală.

19. Cu privire la susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate sunt neconstituționale întrucât măsura eliberării din funcție a personalului Gărzii Financiare, adoptată prin ordonanță de urgență, este de natură a afecta statutul funcției publice, cu consecința încălcării dreptului fundamental la muncă prevăzut de art. 41 din Constituție, Curtea a reținut că și aceasta este neîntemeiată. Astfel, potrivit art. 41 din Constituție, dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, iar alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă. Prin adoptarea măsurii legislative a desființării Gărzii Financiare, cu consecința eliberării din funcție a personalului aferent, nu se îngrădește alegerea profesiei sau a locului de muncă, deoarece activitatea personalului noilor structuri create în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora. Or, ordonanța de urgență prevede că, în urma preluării activității Gărzii Financiare de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, se înființează două noi structuri, Direcția generală antifraudă fiscală și, în cadrul acesteia, Direcția de combatere a fraudelor, cu consecința organizării unor concursuri sau examene în scopul numirii personalului care să desfășoare activitățile care cad în competența noilor structuri. Așa fiind, nimic nu îi împiedică pe foștii angajați ai Gărzii Financiare să opteze pentru înscrierea la procedurile de concurs sau de examen pentru încadrarea în structurile nou-înființate, legea garantând, în condiții de

egalitate, accesul la exercitarea unei profesii, și anume la cea de funcționar public — inspector antifraudă.

20. Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, Curtea a observat că autorul excepției deduce neconstituționalitatea prevederilor criticate dintr-un pretins tratament discriminatoriu aplicat personalului încadrat în structurile administrației fiscale, determinat de modalitatea diferită în care legiuitorul reglementează încadrarea în noile structuri: prima categorie, cea a personalului Autorității Naționale a Vămile, al direcțiilor generale ale finanțelor publice, precum și a personalului direcțiilor regionale pentru accize și operațiuni vamale, direcțiilor județene și a municipiului București pentru accize și operațiuni vamale, a fost preluată de noile structuri create în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vreme ce a doua categorie, cea a personalului Gărzii Financiare, a fost eliberată din funcție, încadrarea în structura nou-înființată realizându-se prin concurs sau examen. Or, în ceea ce privește principiul egalității, Curtea a statuat în mod constant, în jurisprudența sa, că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia orice diferență de tratament, făcută de stat între indivizi aflați în situații analoage, trebuie să-și găsească o justificare obiectivă și rezonabilă. Curtea a apreciat că analiza situației ce face obiectul cauzelor pornește de la ipoteza că ambele categorii de personal între care se realizează comparația de către autorul excepției sunt persoane care dețin calitatea de funcționari publici, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică. S-a constatat, însă, că diferența rezidă în aceea că, în cazul primei categorii, vechile structuri își continuă activitatea întrucât se reorganizează ca urmare a fuziunii prin absorbție, pe când în cazul celei de-a doua categorii, în care se găsește și autorul excepției, vechea structură — Garda Financiară — și-a încetat activitatea, legea prevăzând desființarea sa. Astfel, analiza realizată din această perspectivă duce la concluzia că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât tratamentul juridic diferit este pe deplin justificat. Prin urmare, în cauză nu poate fi reținută încălcarea principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi¹,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Dan Cojocar în Dosarul nr. 7.654/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

¹ A se vedea opiniile separate formulate la Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

privind aprobarea fuziunii prin absorbție a unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca de către unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Adventistă „Matca” din localitatea Matca

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,
ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,
luând în considerare adresa Filialei Asociației „Bambi” din localitatea Matca nr. 159 din 27 aprilie 2015, înregistrată la ARACIP cu nr. 1.688 din 11 mai 2015,
în conformitate cu prevederile art. 232, art. 233 alin. (1), art. 234 și 235 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă fuziunea prin absorbție a unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca”, cu sediul în localitatea Matca, Drumul județean 251 nr. 3.038, județul Galați, de către unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Adventistă „Matca”, cu sediul în localitatea Matca, Drumul județean 251 nr. 3.038, județul Galați.

Art. 2. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Adventistă „Matca” din localitatea Matca, autorizată să funcționeze provizoriu pentru nivelul de învățământ „gimnazial” potrivit prevederilor Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.469/2013*), preia toate drepturile și obligațiile unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca, autorizată potrivit prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării și inovării nr. 4.764/2009*) pentru nivelul de învățământ „primar”.

(2) Începând cu data publicării prezentului ordin, unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Adventistă „Matca” din localitatea Matca va funcționa cu nivelurile de învățământ „preșcolar” autorizat prin Decizia Inspectoratului Școlar Județean Galați nr. 1.217 din 18 octombrie 2005, respectiv acreditat prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.401/2012 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Curcubeul” din localitatea Matca, „primar” autorizat prin Ordinul ministrului educației, cercetării și inovării nr. 4.764/2009, respectiv „gimnazial” autorizat prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.469/2013.

Art. 3. — (1) Patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca este preluat de unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Adventistă „Matca” din localitatea Matca, pe bază de protocol de predare-primire.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Adventistă „Matca” din localitatea Matca, patrimoniul acestei unități de învățământ revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și nedidactic din unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca este preluat de unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Adventistă „Matca” din localitatea Matca, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Începând cu data publicării prezentului ordin, unitatea de învățământ preuniversitar particular menționată la art. 1, respectiv Școala Gimnazială Adventistă „Matca” din localitatea Matca, își va desfășura activitatea la sediul din localitatea Matca, Drumul Județean 251 nr. 3.038, județul Galați.

Art. 6. — Filiala Asociației „Bambi” din localitatea Matca, unitățile de învățământ preuniversitar particular menționate la art. 1, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Galați vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării științifice,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 30 iunie 2015.
Nr. 4.408.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.469/2013 și Ordinul ministrului educației, cercetării și inovării nr. 4.764/2009 nu au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

pentru punerea în aplicare a Sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2015 a societăților din domeniul asigurărilor

În urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 august 2015, în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă:

Art. 1. — Se pune în aplicare Sistemul de raportare contabilă la 30 iunie 2015 a societăților din domeniul asigurărilor, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta normă.

Art. 2. — Sistemul prevăzut la art. 1 este aplicabil asigurătorilor, reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, astfel cum sunt definiți la art. 2 lit. A pct. 5, lit. B pct. 39 și lit. C pct. 57 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei norme se abrogă Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 18/2014 pentru punerea în aplicare a Sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2014 a societăților din domeniul asigurărilor,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 și 570 bis din 31 iulie 2014.

Art. 4. — Asigurătorii, reasigurătorii și brokerii de asigurare și/sau reasigurare și subunitățile acestora vor asigura îndeplinirea prevederilor prezentei norme.

Art. 5. — Termenul de depunere de către societățile din domeniul asigurărilor a raportărilor contabile întocmite la 30 iunie 2015 la Autoritatea de Supraveghere Financiară și la Ministerul Finanțelor Publice este 17 august 2015.

Art. 6. — Neîndeplinirea prevederilor prezentei norme se sancționează conform art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării acesteia.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 5 august 2015.
Nr. 10.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

